

Διὰ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος διέρχεται κηδεία.

Εἷς τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων πλησιάζει τινὰ τῶν παρκαλουθούτων καὶ ἐρωτᾷ.

— Κηδεία εἶνε;

— Μάλιστα, νομίζω ὅτι εἶνε.

— Σημαντικὸν πρόσωπον;

— Πιστεύω.

— Καὶ ποῖος εἶνε ὁ ἀποθανών;

— Ὁ κύριος ἐκεῖνος ποῦ εἶνε μέσα εἰς τὸ φέρετρον.

*
**

Μεταξὺ συζύγων.

Ὁ σύζυγος αἰσθάνεται ὅτι ἡ τελευταία ὥρα ἔφθασε, καὶ λέγει πρὸς τὴν γυναῖκά του·

— Ἄκουσε, ἀγαπητή μου, ἐγὼ ἀποθάνω· ἀλλὰ, σὲ παρκαλώ, μὴ μεγάλας ἐπιδείξεις εἰς τὴν κηδείαν μου, δὲν θέλω πομπαίς. . . .

Ἡ σύζυγος σιωπᾷ.

— Λοιπὸν, δὲν μ' ἀποκρίνεσαι; δὲν μ' ὑπόσχεται ὅ,τι σοῦ ζητῶ;

Ἡ σύζυγος μετὰ πολλῆς στοργῆς καὶ γλυκύτητος·

— Ἀπόθανε πρῶτα, κι' ὕστερα βλέπομε!

*
**

Κύριός τις ξυρίζεται ἀπὸ κουρέα, ὅστις τοῦ ἐκδέρει ἀνιλεῖς τὸ πρόσωπον.

Ἐπὶ τέλους, μὴ ὑποφέρων πλέον τοὺς πόνους, ὁ ξυριζόμενος ἀναφωνεῖ·

— Μὰ, γὰ ὄνομα Θεοῦ, τὸ ξυράφι σου δὲν κόπτει καθόλου.

Εἷς τοῦτο ὁ κουρέας, κάμων βαιθεῖν ἐντομὴν ἐπὶ τῆς παρειᾶς του,

— ὦ! Κύριε, λέγει, ἔμπορεῖτε νὰ παραπονεθῆτε διὰ τέτοιο ξυράφι! . . .

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἄριστος λογιστής εἶνε ὁ δυνάμενος νὰ ἀριθμῆσῃ ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τῶν ἐκτουῦ ἀμαρτημάτων.

— Δύναται τις ἐκ τυχαίων περιστάσεων νὰ κατασταθῇ μέγας, οὐχὶ ὅμως σοφὸς καὶ πολυμαθὴς ἄνευ πόνων καὶ μόχθων.

— Ὁ δαπανῶν πλειότερα τῶν ὄσων ἔχει εἶνε ματαιόφρων, ὁ δὲ ὀλιγώτερα μικροπρεπὴς καὶ φιλάργυρος.

— Οὐδαίς εἶνε κύριος ἑαυτοῦ, ἐνόσω ὑπόκειται εἰς τι πάθος.

— Ἡ τιμωρία δὲν ἐπέρχεται πάντοτε ἀμέσως μετὰ τὸ πταῖσμα, ἀλλ' ἐνίοτε ἐπέρχεται ὁπότεν οὐδαμῶς τὴν περιμένῃ τις.

— Τὸ καλὸν ὄνομα ἀποκτᾶται διὰ πολλῶν καλῶν πράξεων, ἀπόλλυται δὲ διὰ μιᾶς κακῆς.

— Ἡ κενοδοξία εἶνε τὸ πρῶτον φυτὸν, ὅπερ

βλαστάνει ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ, καὶ τὸ τελευταῖον ὅπερ ἐκρίζουται.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Μέχρι τίνος δύνανται νὰ φθάσωσιν οἱ ἐν Ἀμερικῇ ἔμποροι ὅπως πωλήσωσι τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν, δεικνύει τὸ ἐπόμενον γεγονός, ὅπερ ἀφηγεῖται γαλλικὴ τις ἐφημερίς.

«Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας εἶχε πέμψει εἰς Ἀμερικὴν καὶ εἰς Εὐρώπην εἰδικὴν τινὰ προεδρίαν ἀποτελουμένην ἐξ ἑικοσι δύο μανδαρίνων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐξαδέλφου αὐτοῦ πρίγκιπος Σάγγ. Ἡμέραν τινὰ ἀλλοδαπὸς τις ὁμιλῶν τὴν κινεζικὴν, παρουσιάσεται πρὸς τοὺς προσβευτὰς καὶ γίνεται δεκτὸς πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ διερμηθένος αὐτῶν ὅστις ἠσθένησε. Φθάνουσι μετ' αὐτοῦ οἱ ἀπεσταλμένοι εἰς Βυσιγκτῶνα, καὶ ἐκεῖ οὗτος λέγει αὐτοῖς ὅτι ἐξ ἀβοηθητικῆς ὀφείλουσι νὰ ψελλίζωσι τοῦλάχιστον ἀγγλικὰς τινὰς φράσεις.

Οἱ Κινέζοι, δι' οὓς ἡ εὐγένεια τῶν τρόπων εἶνε μετὰ τὸ υἱικὸν σέβας ἡ πρώτη τῶν ἀρετῶν, ἐπέστησαν παρευθὺς καὶ ἀπεστήθισαν δύο ἀγγλικὰς φράσεις ἐχούσας ὡς ἐξῆς: «Τὸ ἄριστον τέιον εἶνε τὸ πωλούμενον ὑπὸ τῆς ἀγγλογαλλοαμερικανοσινικῆς ἐταιρίας. Εἶνε τὸ μόνον τέιον τὸ μὴ ἐπιφέρειν ἀϋπνίαν».

Εἶπε δ' αὐτοῖς ὅτι αἱ δύο αὗται φράσεις ἐδήλουν: «Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς ταπεινῶς ἐπὶ τῇ γενομένῃ ἡμῖν τιμῇ. Εἶθε νὰ ζήσητε καὶ εὐδαιμονήσητε ἐπὶ πολλὰ ἔτη». Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀκρόασιν ἧς ἔτυχον ἡ προεδρία, ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας συνεχάρη διὰ γλαφυρᾶς προσκαλιᾶς τοὺς ἀπεσταλμένους ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐλεύσει αὐτῶν. Μετὰ τὸ πέρας ταύτης ὁ πρίγκιψ Σάγγ προσκλίτων μετὰ σεβασμοῦ ἀπήνησε πρὸς ἐκπληξιν μεγάλην τοῦ προέδρου καὶ τῆς δημογύρεως τὰ ἐξῆς: «Τὸ ἄριστον τέιον εἶνε τὸ πωλούμενον ὑπὸ τῆς γαλλοαγγλοαμερικανοσινικῆς ἐταιρίας». Εἶτα οἱ ἀκόλουθοι τῆς προεδρίας προσκλίνοντες μέχρις ἐδάφους προσέθηκον ἀγγλιστὶ μετὰ πολλῆς χάριτος· «Εἶνε τὸ μόνον τέιον τὸ μὴ ἐπιφέρειν ἀϋπνίαν».

Νομίζομεν περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ ψευδὴς διερμηθεὺς ἦτο πράκτωρ τῆς ἀγγλογαλλοαμερικανοσινικῆς ἐταιρίας, ζητήσας διὰ τοῦ τεχνάσματος τούτου νὰ κινήσῃ ὅσον ἕνεστι πλειότερον τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου ἐπὶ τοῦ τέιου τῆς Ἐταιρίας ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῆς.

Ἡ ἑλβετικὴ κυβέρνησις ἔδρυσε καταστάματα τηλεφώνου εἰς πολλὰς ἐκ τῶν πρωτευουσῶν πόλεων. Ἄντι μικρᾶς δὲ τιμῆς, ἐπὶ ἕν τεταρτον τῆς ὥρας κατ' ἐλάχιστον ὄρον καὶ ἐπὶ ἡμίσιαν ὥραν κατὰ μέγιστον, δύναται τις νὰ ποιῆται χρῆσιν τοῦ τηλεφώνου.

Ἡ ἀναλαβοῦσα τὴν ἔδρυσιν τῶν καταστημάτων τούτων Ἐταιρία ἐφήρμοσεν ἐπὶ πλέον σύστημα

τι ἀμυντικὸν κατὰ τῶν διὰ ῥήξεως γινομένων νυκτοκλοπῶν, δι' οὗ οἱ νυκτοκλέπται θέλουσι μόνον τῶν ἀπὸ τοῦδε γνωστοποιεῖ τὴν γενομένην νυκτοκλοπήν. Τὸ τηλέφωνον θέλει φρουρεῖ ἀκίνητον τὴν νύκτα, ἀλλ' ἄμα θραυομένης θύρας τινός, διὰ τῆς θραύσεως θέλει τίθεσθαι εἰς κίνησιν διὰ συσκευῆς τινος ἠλεκτρικῆς, καὶ θέλει εἰδοποιεῖ τὸν κύριον τῆς οἰκίας καὶ τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν.

Ἡ Ἐκθεσις δημοσιευθεῖσα ἐπιμελεία τῆς ἐν Ἀλγερίᾳ γαλλικῆς Κυβερνήσεως περιέχει τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ τὸ 1880 φονευθέντων θηρίων εἰς τὰς τρεῖς ἐν Ἀφρικῇ γαλλικᾷ νομαρχίας. Καὶ λέοντες μὲν ἐφονεύθησαν 1 ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀλγερίου καὶ 15 ἐν τῇ τῆς Κωνσταντίνης· πάνθηρες 22 ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀλγερίου, 18 ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ὀράν καὶ 72 ἐν τῇ τῆς Κωνσταντίνης· ὕκιναι 63 ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀλγερίου, 66 ἐν τῇ τοῦ Ὀράν καὶ 12 ἐν τῇ τῆς Κωνσταντίνης· πλὴν δ' αὐτῶν εἰς τὰς 3 ὁμοῦ ἐπαρχίας ἐφονεύθησαν 2, 900 ὄως. Οἱ ἄνω παρατεθέντες ἀριθμοὶ τῶν φονευθέντων σαρκοβόρων κατὰ τὸ 1880 εἰσι κατὰ πολὺ ἐλάττονες τοῦ τῶν προηγουμένων ἐτῶν· ἡ ἐλάττωσις δ' αὕτη προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι τὰ θηρία βαθυνηδὸν ἀναγκάζονται νὰ υποχωροῦσι πρὸς τὰ μεσημβρινώτερα μέρη ἐφ' ὅσον ἡ ἐποικίσις τῶν τῶος ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων χωρῶν ἀναπτύσσεται καὶ μετ' αὐτῆς ὁ πολιτισμός. Ἐν ἀρχῇ τῆς γαλλικῆς κατακτήσεως οἱ λέοντες ἦσαν συχνότατοι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ὀράν, διακτώμενοι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παρλίᾳ. Σήμερον ὁμως ἀνάγκη νὰ χωρήσῃ τις πολὺ πρὸς μεσημβρίαν ὅπως συναντήσῃ τὸν βασιλέα τῶν ζῴων.

Περὶ τῶν μελισσῶν ἔλαμον τὸν ἐξῆς περιεργὸν ὑπολογισμόν. Ὑπελόγησαν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνθέων, τῶν ὁποίων εἶνε ἠναγκασμένοι αὐταὶ ν' ἀπομυζῶσι τὸν χυμὸν ὅπως παραγάγῃσιν ὠρισμένην τινα ποσότητα μέλιτος.

Ἡ ποσότης τῆς σακχάρους τὴν ὁποίαν ἐν γένει περιέχουσι τὰ φυτὰ ποικίλλει κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' εἶνε τοσοῦτω ἐλαχίστη ὥστε μόνον αἱ μέλισσαι δύνανται ν' ἀποφασίσωσι νὰ τὴν συλλέξωσι. Πρὸς ἀπόδειξιν, ἄς ἀναφέρωμεν ἐν φυτῶν, τὸ τριφύλλον, παραδείγματος χάριν.

Ἐξ 125 μίσηων τριφυλλίου οὐδέποτε ἐξάγουσιν αἱ μέλισσαι σάκχαριν πλείονα τοῦ ἐνὸς γραμμαρίου ὥστε πρὸς ἐξαγωγήν ἐνὸς χιλιογράμμου σακχάρους χρειάζονται 125,000 μίσηος. Ἄλλ' ἕκαστος μίσηος ἀριθμεῖ ἐξήκοντα ἄνθη, ἅρα ἀπαιτοῦνται ἑπτὰ ἑκατομμύρια καὶ ἥμισυ ἀνθέων ὅπως ἐξαγάγῃσιν ἐν χιλιογράμμῳ σακχάρους.

Ἐν Μασσαλίᾳ ἡ ἵπποφαγία ποιεῖται μεγάλως προόδους, ἂν δώσῃ τις πίστιν εἰς τὰς πληροφορίας ἃς παρέχει ὁ «Μικρὸς Μασσαλιώτης».

Οὕτω τῷ 1881 ἐφονεύθησαν πρὸς πώλησιν τοῦ κρέατος αὐτῶν 630 ἵπποι 510 ἡμίονοι καὶ 320 ὄνοι, κατὰ δὲ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ τρέχοντος ἔτους 184 ἵπποι, 140 ἡμίονοι καὶ 113 ὄνοι.

Τὰ ἐπόμενα ἀναγινώσκουμεν ἐν τῇ «Νέα Ἐφημερίδι»· Νύμφη ἀρτί ῥύμης. Περίεργος ἡ περὶ γάμου ἀφελῆς θεωρία τινῶν χωρικῶν, ἧς παράδειγμα ἐκ τῶν νοστιμιωτέων τὸ ἐξῆς: Ἐσχάτως προσκαλεῖτό τις ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν νὰ στῆσῃ νεάνιδα ἐν τινὶ ἐκ τῶν ἐγγύς χωρίων, ἧτις πρὸ τινος εἶχεν ἀραχθῶνισθῆ. Φθάς δ' εἰς τὸ μέρος, καὶ ἐρωτήσῃ περὶ τῆς νύμφης, μανθάνει ὅτι ἀσθενεῖ ὀλίγον περὶ τῆς νύμφης, μανθάνει ὅτι ἀσθενεῖ ὀλίγον περὶ τῆς νύμφης, μανθάνει ὅτι ἀσθενεῖ ὀλίγον περὶ τῆς νύμφης, μανθάνει ὅτι ἀσθενεῖ ὀλίγον περὶ τῆς νύμφης, μανθάνει ὅτι ἀσθενεῖ ὀλίγον περὶ τῆς νύμφης. Ἄλλὰ δὲν πειράζει, λέγει ὁ πατήρ, στεφανόνεις, κουμπάρε, τὴν ἄλλη τὴν μικρότερη. — Μὰ πῶς γίνεται; ὁ γαμπρὸς εἶχεν ἀραχθῶνισθῆ τὴν μεγάλην. — Δὲν πειρᾶσαι, δέχεσθ' ὁ γαμπρὸς καὶ τούτην. — Μὰ, κουμπάρε... — Μὰ, κουμπάρε, τώρα κάναμε τῆς ἐτοιμασίας ποιᾶ; πρέπει νὰ γίνῃ ὁ γάμος. — Καὶ τὸ δέχεται ἡ μεγάλη; — Ἀκούς λέει; » Ἐρωτᾶται ἡ πρώτη νύμφη, συγκρατεῖται καὶ αὐτὴ, καὶ ἰδοὺ τελεῖται ὁ γάμος ἐν πάσῃ χαρᾷ.

Ἐν θέλετε νὰ μάθητε, γράφει ὁ «Ταχυδρόμος τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου» τὰς ζημίας ἃς ἐπήνεγκον τὰ πνευματώδη ποτὰ εἰς μίαν μεγάλην ἐπικράτειαν, ἀναγνώσατε τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ «Νέα Ἰατρικῇ Ἐφημερίδι» στατιστικὴν.

Θὰ ἴδῃτε ἐκεῖ ὅτι τὸ οἰνόπνευμα ἐπέβλεπεν εἰς τὰς ἠνωμένους Πολιτείας ἐντὸς δέκα ἐτῶν δαπάνην ἄμεινον 600,000,000 δολλαρίων, ὅτι ἐπέφερε δαπάνην ἔμμεσον ἴσου σχεδὸν ποσῷ, ὅτι εἰσῆγαγεν 100,000 ὄρφανούς ἐντὸς φιλανθρωπικῶν ἀσύλων, ὅτι ἔθεσεν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ τὰ κρατητήρια 158, 000 ἀτόμων, ὅτι ἐγένετο ἀφορμὴ 10,000 αυτοκτονιῶν, ὅτι ἐπήνεγκε τὴν διὰ πυρακιῆς ἢ βίας ἀπώλειαν τοῦλάχιστον 10, 000,000 δολλαρίων καὶ ὅτι τέλος κατέστησε 200,000 χήρας καὶ 1,000,000 ὄρφανούς.

Δίκη ἐπὶ φόνῳ μομίας. Μία ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν Εὐρώπῃ κομισθεισῶν μομιῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ ἐπόμενον περιεργὸν συμβεβηκός:

Πρὸ ἑκατονταετηρίδος περίπου ἀρχαιολόγος τις ἐκ Καΐρου ἐπιστρέφων ἐκόμισε μεθ' ἑαυτοῦ μομίαν τινα, περὶ ἧς ὑπέθετο ὅτι ἦν τριῶν χιλιάδων ἐξακοσίων ἐτῶν. Ὁ ἀρχαιολόγος οὗτος, βαρυνθεὶς τὰς ταχυδρομικὰς ἀμάξας, δι' ὧν ἀπὸ Μασσαλίας ὠδοιπόρει, ἐπέβη πλοιαρίου ἐν Φοντενεβλά καὶ ἀπεβιβάσθη σώος καὶ ὑγιῆς εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου. Μεριμνῶν δὲ νὰ ἐπανίδη τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, ἔθηκε μετὰ βίας τὰ πράγματά του ἐπὶ φορείου· ἀλλ' ἐκ τῆς σπουδῆς τοῦ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως ἐλησημόνησεν εἰς τὴν λέμβον τὴν πολύτιμον μομίαν. Ὁ τελωνειακὸς φύλαξ, ἐπισκερθεὶς τὸ πλοιαρίον, ἀνεκάλυψε κιβώτιον παραδόξου μορφῆς καὶ σχήματος. Ὑπολαβὼν δ' ὅτι περιεῖχε τι λαθρεμπόρευμα, ἠνέωξεν αὐτό.

Ἄλλ' ὅποιον θέματα παρουσιάσθη εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του! Γυνὴ ἐσπαργανωμένη πως διὰ λιπῶν περιδεμάτων ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ἔκειτο ἐν τῷ κιβώτιῳ. Ἀναμφιβόλως ἡ ταλαίπω-

ρος ἐγένετο ὄμμα ζηλοτύπου ἔραστοῦ ἢ αἰμοδόρου κληρονόμου.

Αὐθωρεὶ προσελήθη ὁ ἀστυνόμος καὶ προσήλθε παρκαλουθούμενος ὑπὸ δύο χειρουργῶν ἐμπείρων ὡς αὐτὸς τῆς ἀρχαιολογίας. Τὸ ἔγκλημα ἐπεβεβαιώθη, ἐγένετο περὶ αὐτοῦ ἔκθεσις, καὶ τὸ σῶμα ἐξετέθη, ὅπως προσέλωσιν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι νὰ τὸ ἀναγνωρίσωσιν.

Ἐνοεῖται ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν ἐνεφανίσθη.

Ἄλλ' ὁ περιηγητὴς, εἰς ὃν ἀνήκεν ἡ μομία, ἐξετάσας τὴν ἐπιούσαν τὰ πράγματα αὐτοῦ, εἶδεν ὅτι ἔλαπε τὸ περιεργότατον αὐτοῦ ἀντικείμενον. Ἐβράμει λοιπὸν πρὸς τὴν λέμβον· ἅμα δ' ἐλθὼν συνελήφθη ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου καὶ τριῶν ὀργάνων τοῦ νόμου καὶ ἤχθη ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ.

— Ἄ! σὺ εἶσαι ὁ κύριος τοῦ κιβωτίου, ἐν ᾧ ὑπῆρχε τὸ πτώμα τῆς γυναικός; ἀνέκραξεν ὁ ἀνακριτὴς· Καλὰ! μόνος σου ἔπεςες εἰς τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης.

— Δὲν μοὶ ἐξηγεῖτε, σὰς παρακαλῶ, τί σημαίνουν οἱ λόγοι σας οὔτοι.

— Σὺ ὀφείλεις, κύριε, νὰ μᾶς ἐξηγήσῃς τὰς περιστάσεις τῆς δολοφονίας, ἣν διέπραξες.

— Δολοφονίας!

— Ναί, κύριε.

— Τῆς δολοφονίας, ἣν ἐπραξα; ἀνέκραξεν ὁ σοφὸς ἐπτοημένος.

— Ἦ τοῦλάχιστον τοῦ ἐγκλήματος, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξες συνεργός.

— Νομίζω ὅτι ὄνειρεύεσθε, κύριε ἀνακριτά.

— Ἄ! ὄνειρεύομαι! Ὁχι, κύριε, θέλετε μὲ εὑρεῖ ἱκανῶς ἐρηγοροῦντα πρὸς δυστυχίαν σας. Ὁ ὀφθαλμὸς τῆς δικαιοσύνης οὐδέποτε κοιμᾶται. Οἱ ἄγρυπνοὶ τῆς δικαιοσύνης λειτουργοὶ δὲν εὔρον τὸ πτώμα τοῦ ὄμματός σου ἐγκλεισμένον εἰς τὸ κιβώτιον; Ἴδου ἡ ἔκθεσις τῆς ἀνακαλύψεως, ἄρμυδιως ἐσπραχισμένη, ὑπογεγραμμένη καὶ ὑπὸ μαρτύρων ἐπιβεβαιωμένη.

— Αὐτὸ εἶνε; ὑπέλαβεν ὁ ἀρχαιολόγος μὴ δυνάμενος νὰ κρατήσῃ τοὺς γέλωτας.

— Κακοῦργε! ἀνεβόησεν ὁ ἀνακριτὴς, εἰς οὐδὲν θεωρεῖς τὸ ἀποτρόπαιον ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον σὲ ἐπιβαρύνει. Ἴδέ με κατὰ πρόσωπον καὶ ἀποκρίθητι εἰς τὰς ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας θέλω σοὶ ἀπευθίναί. Ὑπὸ τίνος ἐτέθη ἡ γυνὴ ἐκείνη εἰς τὸ κιβώτιον, ἐν ᾧ ἀνεκαλύφθη;

— Ὑπ' ἐμοῦ, κύριε.

— Κύριε γραμματεῦ, σημειώσατε, παρακαλῶ, τὴν ὁμολογίαν του. Τίς περιετύλιξεν αὐτὴν διὰ τῶν λινῶν περιδεμάτων ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν;

— Ἐγὼ, κύριε ἀνακριτά!

— Παρακαλῶ, κύριε γραμματεῦ, γράψατε ὅτι ὁμολόγησε τὸ ἔγκλημα.

— Ἦ ἔκφρασις εἶνε ὀλίγον ὑπερβολικὴ, κύριε.

— Ἦ πράξις εἶνε στυγερά. Ποίαις ἡλικίας ἦτο ἡ γυνή;

— Δεκαεννεατῆς σχεδόν.

— Ἐκ τίνος χώρας;

— Ἐξ Αἰγύπτου.

— Φαντασθῆτε νὰ μεταφέρῃ τὴν κόρην ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως ἐκείνης διὰ νὰ τὴν δολοφονήσῃ! Πότε συνέβη ὁ θάνατος αὐτῆς;

— Πρὸ τριῶν χιλιάδων ἐξακοσίων ἐτῶν.

— Κατηγοροῦμενε! πῶν τομᾶς νὰ ἐμπαίξῃς οὕτω πως τὴν δικαιοσύνην!

— Δὲν ἀστεύομαι, κύριε, σὰς βεβαιῶ, ὅτι ἡ μακαρίτις ἔζη ἐπὶ τῆς βασιλείας ἐνὸς τῶν Φαραῶ.

— Ὅθ' σὲ θέσω εἰς τὰ δεσμὰ, κακοῦργε.

— Κύριε ἀνακριτά, εἶπεν ὁ κατηγορούμενος μετὰ σοβαρότητος, ἡ ἀστείότης ἔβρασε πλέον εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, καὶ συγχωρήσατέ μοι νὰ σὰς εἶπω ὅτι εἴσθε ὁ ἀμαθέστατος ἐκ τῶν κατασχόντων ποτὲ δικαστικὴν ἔδραν. Ποῦ ἐξεπαιδεύθητε, κύριε, ἀφοῦ δὲν ἐνοήσατε ἔτι ὅτι ἐπὶ δύο ἡμέρας ἐνεργεῖτε ἀνακρίσεις ἐπὶ αἰγυπτιακῆς μομίας;

— Μομίας;

— Μάλιστα, κύριε. Καὶ ἂν διεξήγετε τὴν ἐξέτασιν ὡς ἔπρεπε, ἠθέλατε μάθει, ὅτι ἀπευλύνεσθε πρὸς τὸν κόμητα Δ*, μέλος τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συλλόγου.

— Κύριε κόμη, σὰς ζητῶ χιλιάκις συγγνώμην. Σὰς παρακαλῶ νὰ λησμονήσητε...

— Ὅθ' λησμονήσω τὰ πάντα. Δότε μοι τὴν μομίαν μου, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι προσπαθήσατε νὰ εὑρῆτε ἀνθρώπους ἐμπείρους, οἵτινες νὰ διακρίνωσι καλλίτερον τὸν χρόνον τοῦ θανάτου προσώπου τινός, καὶ νὰ ἀνατρέχωσιν εἰς πλησιεστέρας ἐποχὰς παρὰ εἰς διάστημα χρόνου τριῶν ἢ τεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν.

Ὁ ἀστυνόμος, μεγάλως ἐκπλαγεὶς διὰ τὸ λάθος του, παρέδωκε τὴν μομίαν, καὶ οὐδέποτε ἤκουσε περὶ τοῦ τέλους, ὅπερ ἔλαβεν ἡ ὑπόθεσις.

Εἰς ἀναγνώστης.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ἡὼς παρασκευάζεται καλῶς ὁ καφῆς.

Ὁ καφῆς πρέπει πρῶτον νὰ πλύνεται δι' ὑψάσματος βεβεγγμένου ἵνα ἀποβάλῃ ὅσον τὸ δυνατὸν πλεῖστον μέρος τῆς ἐπ' αὐτοῦ κόνεως.

Νὰ μὴ καθουρδίζεταί ἐντὸς σιδηροῦ σκεύους, ἀλλ' ἐντὸς πηλίνου ἀγγείου καὶ νὰ ἀναταράσσεται διὰ ξυλίνου κοχλιαρίου ἐπὶ συνήθους ἐστίας τοῦ μαγειρείου.

Νὰ κλείεται ἐντὸς ὑαλίνων δοχείων καὶ μόνον νὰ ἀλέθεται τὸ ἀναγκαίου ποσὸν κατὰ τὴν ὥραν τῆς παρσκευῆς. Κατ' αὐτὴν δὲ νὰ τίθεται μόνον ἡ ζάχαρις μετὰ τοῦ ὕδατος ἐπὶ τῆς πυρᾶς, καὶ ὅταν καλῶς βράσῃ, νὰ ρίπτεται ἐν αὐτῷ ὁ καφῆς, νὰ ταράσσεται τάχιστα, νὰ καταβιβάζεται καὶ νὰ καλύπτεται ἐπὶ 2-3 λεπτὰ τὸ δοχεῖον διὰ τοῦ πάματός του ἵνα μὴ ἐξατμισθῇ τὸ ἄρωμα αὐτοῦ.

Κυρία Δ*.